

BOG

AR (/BOEGER/AR-1)

Af Auður Ava Ólafsdóttir (/forfattere/audur-ava-olafsdottir) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A54686307)

[BASIS%3A54686307](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A54686307))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/ar-1) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&title=Ar)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&title=Ar](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&title=Ar))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&status=Ar+https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&status=Ar](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&status=Ar+https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1)

[+https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1&status=Ar+https://litteratursiden.dk/boeger/ar-1))

Ar er en dejlig, humanistisk og ganske rørende roman, den går lige i hjertet, i hvert fald i mit.

ANMELDELSE

(/users/preben-b-christensen)

Af Preben B. Christensen (/users/preben-b-christensen)

Skribent
06 sep. 18

Ar er en dejlig, humanistisk og ganske rørende roman, den går lige i hjertet, i hvert fald i mit.

Hun, Auður Ava Ólafsdóttir, har på smukkeste vis allerede slået sit navn fast med romanerne Stiklingen (<https://litteratursiden.dk/boeger/stiklingen>) og Svaner bliver ikke skilt (<https://litteratursiden.dk/boeger/svaner-bliver-ikke-skilt>). Nu er hun så aktuel igen med 'Ar', som oven i købet er nomineret til Nordisk Råds litteraturpris 2018 fra Islands side. Og det er en fin, nærmest minimalistisk, lille roman, enkel og stilfærdig, men den er først og fremmest livsbekræftende og tilsat en god portion humor.

Hovedpersonen er Jonas Ebeneser, en 49-årig mand, som er kørt fast i livet. Han er blevet skilt fra sin kone, som han i øvrigt ikke har ligget i med de sidste godt otte år. Og det viser sig oven i købet, at han ikke er far til den pige, han altid har kaldt sin datter. Hun var ellers blevet undfanget, troede han, på fjeldet, tæt på et sovende krater, med et får som bedste vidne.

Jonas får en vandlilje, måske er det en åkande, tatoveret på brystet, hen over de usynlige ar ved hjertet. Men den kan jo slet ikke dække over alle de sår, han har på sjælen. Oprindeligt læste han filosofi på universitetet, men da hans far døde, overtog han firmaet Stålben Aps, det er noget med stålproteser. Og nu er hans mor blevet sludrende dement. Han gruer for fremtiden, vil nødtigt ende på den måde.

Måske er der kun selvmordet tilbage. I hvert fald låner han naboens jagtriffel for på Hemingway'sk vis at gøre kål på sin ulykkelige tilværelse. Men han fortryder, datteren skal da ikke skrabe hans kødelige rester ned fra loft og vægge.

Så han stikker af til udlandet, på en enkeltbillet, med en lille værktøjskasse, en krog og en boremaskine. Der må da være et anonymt sted, hvor han kan hænge sig. Han flytter ind på Hotel Silence, i en lille, sønderskudt og blodfarvet by i et borgerkrigshærgt land. Det kunne meget vel være på Balkan. Og så er han virkelig kommet fra asken til ilden med hensyn til ar. De få overlevende er ganske traumatiserede. "Vi diskuterer ikke, hvem der gjorde hvad, og vi spørger aldrig, hvad den enkelte har været udsat for".

Og så må Jonas jo sande, at det aldrig er for sent at starte på en frisk. Han er flygtningen Fra Island, der genfødes i disse ødelagte omgivelser. Hér kommer hans håndelag med værktøj til sin ret. Hér står man lige og mangler en handyman af hans støbning, og der er meget, der trænger til at blive repareret. Snart kalder man ham for Mister Fix. Og så bliver hans ophold på jorden jo forlænget.

'Ar' er en medmenneskelig historie. Den tenderer det klynkende og selvmedlidende, men Auður Ava Ólafsdóttir forsvarer drevent både handlingen og sine personer. Og hun lader Jonas Ebeneser træde i karakter. Det kan godt være, at de alle har ar på krop og sjæl, men derfor kan de jo godt give hinanden hånden. Man skal respektere og hjælpe hinanden med de midler og evner, man nu engang har.

BOGDETALJER

Andre bøger af Auður Ava Ólafsdóttir